

Голові спеціалізованої вченої ради
з розгляду та захисту дисертації на
здобуття ступеня доктора філософії
доктору юридичних наук, професору,
завідувачу кафедри адміністративного, фінансового
та інформаційного права
Державний вищий навчальний заклад
Ужгородський національний університет»
Карабін Тетяні Олександрівні

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора юридичних наук, професора, в.о. декана юридичного факультету Запорізького національного університету, член-кореспондента Національної академії правових наук України, Заслуженого юриста України Коломоєць Тетяни Олександрівни на дисертацію Медведєвої Тетяни Олександрівни на тему «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України», подану до публічного захисту на здобуття наукового ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність обраної теми. В умовах істотної активізації проєктних ініціатив в Україні, зорієнтованих на акумулювання зусиль вчених-правників, законодавця, експертів у галузі права, зацікавленої громадськості задля завершення довготривалих процесів з розробки, громадського обговорення проєкту нового кодифікованого адміністративно-деліктного акту, з необхідністю передбачають ґрунтовний перегляд засад адміністративної відповідності, адміністративно-деліктного провадження, системи адміністративних стягнень тощо. Це, у свою чергу, обумовлює різноманітність підходів до вирішення відповідних завдань, в т.ч. й стосовно забезпечення релевантності сучасним запитам суспільства і держави як загальних засад адміністративно-деліктного провадження, так і відповідних аналогів різновидів провадження стосовно адміністративних правопорушень, підвідомчих різним суб'єктам публічної влади, серед яких своє чільне місце посідає Служба безпеки України, роль і значення якої у цьому аспекті в умовах дії правового режиму воєнного стану, урізноманітнення безпекових загроз й потреби забезпечення адекватного

реагування на вчинення адміністративних правопорушень у зазначеній сфері відносин, а також попередження таких порушень, істотно зростає. Пошук релевантної вимогам часу і запитам суспільства і держави нормативно-правової моделі адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, супроводжується також й трансформаційними процесами, безпосередньо пов'язаними, в т.ч. й із корегуванням функціонального призначення останньої в контексті імплементації європейських правових стандартів діяльності державних органів відповідного призначення, що забезпечують державну безпеку, у діяльність Служби безпеки України, інтеграції останньої у європейську спільноту відповідних інституцій, що є цілком логічним у вимірі реалізації євроінтеграційних векторів сучасних вітчизняних державотворчих та правотворчих процесів, черговий етап яких активізовано відкриття першого переговорного кластеру на шляху України до її членства у ЄС. Успіх вирішення відповідних завдань багато у чому залежить від дотримання принципу науковості під час проєктних процесів, наявності новітнього наукового базису, що й забезпечує узгодженість законопроєктних, а у подальшому законодавчих та правотворчих процесів та їх результативність із сучасними доктринальними правовими положеннями, й навпаки «дефектність» такого наукового фундаменту негативно впливає на «якість» не тільки самих вищезазначених процесів, але й їх результат, а отже і на «якість» нормативно-правової моделі адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України. Не зважаючи на наявність значної кількості наукових праць, безпосередньо присвячених різним аспектам адміністративно-деліктного провадження, функціонального призначення Служби безпеки України, водночас робіт, які б ґрунтовно висвітлювали проблематику адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, із акцентом уваги на реалії дії правового режиму воєнного стану в Україні, а також євроінтеграційні законодавчі та правотворчі очікування України, немає, що й актуалізує роботу Медведєвої Т.О., обумовлює можливість і доцільність

розгляду її в якості складової новітнього наукового базису для вітчизняної законотворчої та правотворчої діяльності відповідного цільового спрямування. З урахуванням цього актуальність дисертаційного дослідження Медведєвої Тетяни Олександрівни на тему «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України», не викликає сумнівів.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційну роботу Медведєвої Т.О. виконано відповідно до вимог Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020, Концепції реформування Служби безпеки України, затвердженого Указом Президента України від 20 березня 2008 року № у кореляції із Законами України «Про національну безпеку України», «Про Службу безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність». Дослідження виконано також відповідно до планів науково-дослідної роботи кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «Ужгородський національний університет» у межах комплексних наукових тем, присвячених удосконаленню адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів, розвитку адміністративної юрисдикції та забезпеченню процесуальних гарантій прав і свобод людини, що цілком узгоджується із пріоритетними напрямками фундаментальних і прикладних наукових досліджень у галузі правових наук, визначених Національною академією правових наук України (с. 14-15 дисертації).

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації обумовлюється й підтверджується комплексним, системним підходом до аналізу обраної дисертанткою проблематики, характеризується відповідним рівнем наукових узагальнень, про що, зокрема, свідчить використання нею цілої низки як загальнонаукових, так й спеціальних методів наукового пізнання. Так, зокрема, досліджуючи сутність правових концептів «державна безпека», «національна безпека», «воєнна безпека», «оборона», «правопорядок», дисертантка вміло використовує логіко-семантичний метод (підрозділ 1.2). Використання

структурно-логічного методу, у поєднанні із методом класифікації, дозволило їй виокремити елементи системи принципів адміністративно-деліктного провадження в цілому (підрозділи 1.1, 1.2) та принципів адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України (підрозділ 1.3), моделі здійснення адміністративно-деліктного провадження у сфері державної безпеки (підрозділ 1.4). Використання історико-правового методу дозволило ґрунтовно дослідити еволюцію нормативно-правового регулювання адміністративної відповідальності та процесуальних повноважень Служби безпеки України (підрозділ 1.1,1.2,1.3), як і генезу інституту адміністративно-деліктного провадження у справах, пов'язаних із посяганнями на державну безпеку (підрозділ 1.1,1.2,1.3). Для порівняння моделей здійснення адміністративно-деліктного провадження у сфері державної безпеки у зарубіжних країнах та в Україні, європейських правових стандартів відповідного провадження та національних нормативно-правових аналогів, із формулюванням, із авторською аргументацією, пропозицій щодо можливої імплементації позитивного зарубіжного досвіду та європейських правових аналогів у національну законотворчість та правозастосування, вміло використано компаративно-правовий метод (підрозділ 1.3). Використання методу правового моделювання надало можливість розробити ґрунтовні пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства України у частині засад адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України (підрозділ 1.3, всі підрозділи розділу 2).

Запропонований дисертанткою методологічний інструментарій є сучасним, відповідає засадам методологічного плюралізму, що й допомогло вирішити сформульовані наукові завдання. Застосування вищевказаних методів обумовлюється системним підходом, що дозволило дослідити проблеми адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, в єдності їх соціального змісту і юридичної основи, а пріоритезація діалектичного методу - дозволила розглянути у розвитку та взаємозв'язку з іншими правовими явищами

підрозділи 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 2.1, 2.2).

Обґрунтованість та послідовність наукових положень, висновків і рекомендацій простежується й у змісті дисертації, оскільки викладення основних положень, формулювання розділів, підрозділів цілком відповідає сформульованим завданням, які, у свою чергу, відповідають меті дослідження, що полягає у «визначенні на підставі аналізу доктринальних та нормативних джерел проблематики адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, що посягають на державну безпеку» (с. 15 дисертації). У роботі чітко виражений авторський підхід щодо формулювання дефініцій (наприклад, «державна безпека», «воєнна безпека», «адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України» тощо), виділення особливостей, притаманних відповідному провадженню, основному функціональному призначенню Служби безпеки України, стадіям зазначеного провадження, та формулювання авторських класифікацій (наприклад, принципів відповідного провадження, нормативно-правових актів, які визначають засади адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, тощо), що дозволило дисертантці визначити власну позицію стосовно багатьох дискусійних питань адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України.

Дисертаційна робота відрізняється послідовним викладом теоретичного матеріалу, із вмілим доповненням його аналізом актів як чинного вітчизняного, так і зарубіжного законодавства, а також правозастосовної та судової практики. Чітко прослідковується авторська позиція, завершеність роботи. Висновки та пропозиції, які сформульовані у роботі і виносяться на захист, є особистим здобутком дисертантки.

Достовірність і обґрунтованість наукових положень. Достовірність отриманих результатів та сформульованих дисертанткою пропозицій підтверджується опрацюванням нею різноманітної джерельної бази (загалом

праці як вітчизняних, так і зарубіжних вчених-юристів, які вийшли друком у різні періоди. Насамперед, увага дисертантки зосереджена на аналізі робіт вчених-адміністративістів, вчених-теоретиків права, представників науки конституційного права, інших галузевих правових наук. До того ж достовірність наукових положень підтверджується й їх апробацією на науково-практичних конференціях та публікаціями дисертантки за темою дослідження (с.с. 9-10, 19-сформували Конституція України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Закони України «Службу безпеки України», «Про правовий режим воєнного стану:», «Про основи національної безпеки України», «Про оборону України», «Про національну безпеку України», «Про контррозвідувальну діяльність», «Про державну таємницю», «Про державний кордон України», інші законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти, акти зарубіжного законодавства, міжнародно-правові акти, що закріплюють засади адміністративно-деліктного провадження у сфері державної безпеки в Україні та у зарубіжних країнах.

Емпіричну базу дослідження сформували статистичні дані, акумульовані Службою безпеки України, інформація Єдиного державного реєстру судових рішень України та офіційних електронних ресурсів суб'єктів публічної влади (с. дисертації).

Повнота викладу положень і висновків дисертацій в опублікованих працях. Основні теоретичні положення і висновки, сформульовані у дослідженні, знайшли своє відображення у 7 наукових публікаціях, зокрема: 4 статтях у періодичних наукових фахових виданнях України категорії «Б», 3 тезах доповідей на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації (с.с. 9-10, 246-дисертації).

Наукові публікації дисертантки відповідають вимогам п. 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету

Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами і доповненнями від 03 травня 2024 року № 507).

Оцінка ідентичності змісту наукових статей, тез та основних положень дисертації. Аналіз змісту дисертаційного дослідження Медведєвої Т.О., а також основних положень її наукових публікацій підтверджують їх повну ідентичність. Зміст наукових публікацій у достатній мірі відображає інформацію про методологію наукового дослідження, способи авторської аргументації положень, основні ідеї та висновки. Висновки та пропозиції, запропоновані у роботі, розроблені авторкою особисто і мають самостійний характер.

Відсутність порушень академічної доброчесності. Під час вивчення дисертаційного дослідження та наукових публікацій дисертантки фактів порушень академічної доброчесності не виявлено. Дисертація Медведєвої Т.О. є оригінальною та самостійною науковою працею.

Відповідність дисертації встановленим вимогам. Дисертація Медведєвої Т.О. відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 травня 2024 року № 507), а також вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами і доповненнями від 03 травня 2024 року № 507). Дисертація та авторські наукові публікації за її темою характеризуються високим науковим рівнем і відповідністю вимогам до дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» зі спеціальності 081 «Право». Оформлення дисертації відповідає вимогам щодо оформлення дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40.

Наукова новизна отриманих результатів. Наукова новизна отриманих результатів зумовлена тим, що запропонована дисертація є першим у вітчизняній правовій науці комплексним дослідженням, присвяченим вивченню адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, із акцентом уваги на особливості, обумовлені дією правового режиму воєнного стану, а також реалізацією євроінтеграційних векторів державотворчих та правотворчих процесів в Україні, та із формулюванням авторських пропозицій доктринального, нормативного та правозастосовного змісту.

Новизна забезпечується розробкою дисертанткою низки наукових положень, запропонованих вперше, а також тих, що вона удосконалила, й таких, що набули подальшого розвитку.

Заслужують на увагу такі положення дисертації:

Варто підтримати дисертантку у тому, що проблематика кваліфікації правопорушень, які посягають на державну безпеку України, безпосередньо пов'язана із визначенням об'єкту посягання, що передбачає потребу відмежування державної безпеки від суміжних правових понять, чому і приділяється увага у дисертації. Запропонований дисертанткою суміжний термінологічний ряд дозволяє відмежувати державну безпеку від національної безпеки, воєнної безпеки, роль і значення якої в умовах дії правового режиму воєнного стану в Україні набуває особливого значення. Цілком логічним варто вважати запропонований дисертанткою висновок про те, що « ... державна безпека є складовою національної безпеки, проте не зводиться до оборони, оскільки охоплює захист державності, суверенітету, територіальної цілісності, конституційного ладу та стійкості функціонування публічної влади, зокрема від загроз невоєнного та гібридного характеру» (с. 219 дисертації). На особливу підтримку у цьому контексті заслуговує й авторська дефініція «державна безпека» у запропонованому Проекті Закону України «Про забезпечення ефективності діяльності Служби безпеки України із запобігання правопорушенням у сфері державної безпеки» (с. 248 дисертації), сформульована, із урахуванням новаційних доктринальних положень, що й

дозволяє розглядати цю авторську пропозицію як складову наукового базису для законопроектної діяльності у частині оновлення понятійного апарату.

Цілком логічними виглядають положення роботи, безпосередньо присвячені обґрунтуванню особливостей адміністративно-деліктного провадження про адміністративні правопорушення у сфері державної безпеки, підвідомчі Службі безпеки України, що зумовлено поєднанням загальних стандартів КУпАП та спеціального безпекового статусу Служби безпеки України (с. 219 дисертації), що, у свою чергу, впливає на формування його цільового спрямування, яке полягає не лише у забезпеченні притягнення винної особи до відповідальності, а й в оперативному припиненні протиправної поведінки та запобіганні ескалації загроз у кримінально-правову площину. У цьому контексті варто погодитися із запропонованим дисертанткою висновком про те, «ефективність адміністративно-деліктної діяльності Служби безпеки України визначається якістю процедури та балансом між охороною безпеки й забезпеченням права на захист» (с. 219 дисертації).

У світлі імплементації європейських правових стандартів у національне законодавство, практику діяльності суб'єктів юрисдикційної діяльності в цілому та стосовно окремих видів правопорушень та діяльності окремих органів публічної влади, в т.ч. й правоохоронних органів, зокрема, положення роботи, присвячені тематичному компаративно-правовому аналізу набувають особливого значення, а висновки стосовно «базових» тенденцій формування зарубіжної практики щодо запобігання правопорушенням, які посягають на державну безпеку, провадженню щодо таких справ, із обґрунтуванням можливості і доцільності впровадження таких практик в Україні, із акцентом на національні потреби, прагнення забезпечити баланс між ефективністю безпекових заходів і дотриманням стандартів верховенства права та прав людини, що має принципове значення для подальшого вдосконалення національної безпекової політики України, заслуговують на підтримку.

Не менш цікавими варто вважати й положення, безпосередньо присвячені аналізу особливостей адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, підвідомчі Службі безпеки України, із акцентом уваги на те,

що такі особливості зумовлені як спеціальним правовим статусом відповідного спеціального правоохоронного органу, так і об'єктом посягання, що впливає і на стадійність провадження, і на підвищені вимоги до законності та допустимості доказів, і на гарантування пропорційності втручання та гарантії прав людини, як наслідок – розгляд відповідного провадження в якості спеціалізованого інструменту забезпечення законності у сферах, безпосередньо пов'язаних із державною та інформаційною безпекою (с. 221 дисертації).

Привертають увагу й положення роботи, присвячені гарантіям здійснення адміністративно-деліктного провадження Службою безпеки України, із ґрунтовним аналізом їх унікального ресурсу, виокремленням загальних, спеціальних та універсальних гарантій, що є цілком логічним з огляду на специфіку функціонального призначення Служби безпеки України, зокрема оперативно-розшукової та контррозвідальної її діяльності, та формулювання висновку про те, що ефективність відповідної гарантійної системи неможлива без чіткого та послідовного механізму юридичної відповідальності, який і забезпечує дотримання принципів законності, доброчесності та підзвітності у діяльності Служби безпеки України (с. 222 дисертації).

Достатньо фаховими виглядають положення роботи, в яких дисертантка обґрунтовує доцільність внесення змін та доповнень до положень чинного законодавства у частині уніфікації понятійного апарату, кореляції положень адміністративно-деліктного законодавства та законодавства про правовий статус Служби безпеки України, законодавства про державну безпеку, із формулюванням авторських пропозицій, в т.ч. й Проекту Закону України «Про забезпечення ефективності діяльності Служби безпеки України із запобігання правопорушенням у сфері державної безпеки» та Порівняльної таблиці до проекту Закону України «Про забезпечення адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України» (с. 248-252 дисертації).

Практичне значення й впровадження отриманих результатів.
Отримані результати дисертаційного дослідження можуть бути використані у:

– науковій діяльності – як основа для проведення наукових досліджень з проблематики адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України;

– правотворчій діяльності – для вдосконалення чинного, а також при підготовці актів новаційного адміністративно-деліктного законодавства, в т.ч. й у частині адміністративно-деліктного провадження як щодо справ про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, так і стосовно адміністративно-деліктного провадження в цілому (до того ж у Додатку Б запропоновано авторський варіант Проекту Закону України «Про забезпечення ефективності діяльності Служби безпеки України із запобігання правопорушенням у сфері державної безпеки» та Порівняльну таблицю до проекту Закону України «Про забезпечення адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України», с. 248-252 дисертації);

– практичній діяльності – можуть бути використані у діяльності Служби безпеки України, публічних службовців, а також суб'єктів, діяльність яких безпосередньо пов'язана із адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України;

– освітньому процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Адміністративне право України» та «Адміністративно-деліктне право», вибіркових дисциплін адміністративно-правового циклу для здобувачів різних рівнів вищої освіти, а також цілком можливим є використання їх при підготовці підручників, навчальних посібників, методичних рекомендацій, науково-практичних коментарів, словників тощо.

Дискусійні положення та зауваження. Незважаючи на загалом позитивну оцінку змісту дисертації, певні її положення є дещо дискусійними, а отже потребують додаткової авторської аргументації під час публічного захисту дисертації.

У роботі дисертантка приділяє достатньо уваги аналізу наукових робіт, актів вітчизняного, зарубіжного законодавства, міжнародно-правових актів, у меншій мірі – матеріалам практики правозастосування. Водночас, поза увагою

залишаються численні законопроектні ініціативи (за винятком, щоправда, Проекту Кодексу про адміністративні проступки №11386 від 28.06.2024 року), що не дозволяє сформувати уявлення про узгодженість авторських пропозицій із вже наявними напрацюваннями у державі.

Детально аналізуючи стадії адміністративно-деліктного провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України (підрозділ 2.2 дисертації), на жаль поза увагою дисертантки залишаються досить важливі питання стосовно участі у відповідному провадженні осіб, які сприяють йому, із акцентом уваги на особливість їх залучення та реалізації ними процесуального статусу, з огляду на саму специфіку відповідної категорії підвідомчих Службі безпеки України справ.

Приділяючи достатньо багато уваги аналізу доктринальних положень, безпосередньо присвячених адміністративно-деліктному провадженню, його ознакам, стадіям тощо, дисертантка опрацьовує чималу кількість наукових, навчальних галузевих джерел, намагається висвітити «домінуючі» підходи, «базові» положення, водночас взагалі залишає поза увагою новітні роботи вчених-адміністративістів, в т.ч. й підготовлені авторськими колективами провідних вітчизняних правничих освітніх та наукових шкіл, які вийшли друком у 2024-2026 роках (наприклад, за загальними редакціями П.В. Діхтієвського, Р.С. Мельника, Д.В. Лученка, Ю.В. Георгієвського, Т.О. Карабін, Я.В.Лазура, О.В. Кузьменко та ін.) й які містять положення сучасної адміністративно-правової доктрини стосовно вищезазначених питань, що істотно актуалізує потребу їх опрацювання, з урахуванням кардинального перегляду положень вітчизняної правової, і зокрема адміністративно-правової, доктрини, її європеїзацію.

Дисертанткою використовуються емпіричні данні для логічного доповнення теоретичних та нормативних положень (наприклад, с. 86-90 дисертації), водночас бажано було б збільшити кількість таких даних, в т.ч. й із використанням певних статистичних (беззаперечно, із урахуванням специфіки і провадження і суб'єкта його здійснення) даних для посилення презентативності сформульованих авторських положень, демонстрації динаміки активності

відповідного суб'єкта щодо розгляду справ про правопорушення у сфері державної безпеки у період дії правового режиму воєнного стану в Україні, ступеню оскаржуваності результатів такого розгляду.

Висловлені зауваження мають переважно характер побажань і суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку проведеного дисертанткою дослідження.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК

щодо відповідності дисертації вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами та доповненнями від 03 травня 2024 року № 507).

Дисертація Медведєвої Тетяни Олександрівни на тему «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України», є самостійною кваліфікованою науковою працею. За своїм змістом, теоретичним рівнем та науковою новизною ця наукова праця відповідає вимогам, закріпленим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 року № 40 «Про затвердження Вимог 11 до оформлення дисертації», Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № (зі змінами і доповненнями від 03 травня 2024 року № 507), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами і доповненнями від 03 травня 2024 року № 507).

За результатами публічного захисту Медведєва Тетяна Олександрівна за результатами публічного захисту заслуговує на присудження їй наукового

ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

ОФІЦІЙНИЙ ОПОНЕНТ:

**в.о. декана юридичного факультету
Запорізького національного університету,
доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної
академії правових наук України,
Заслужений юрист України**

Тетяна КОЛОМОЄЦЬ

підпис Тетяни Коломoeць засвідчую:

**Перший проректор
Запорізького національного університету,
доктор юридичних наук, професор**

Олександр БОНДАР

